

3. Caín i Abel (Gn 4)

Després de l'expulsió de l'Edèn, la vida d'Adam i Eva es perllonga en els seus fills, Caín i Abel, que representen les dues vocacions primordials de l'home antic: l'agricultura i el pasturatge. El relat ens situa en un context de culte: tots dos presenten ofrenes al Senyor dels fruits del seu treball. Tanmateix, el text sagrat assenyala que Déu va mirar amb agrat l'Abel i la seva ofrena, mentre que no va fer el mateix amb la

de Caín. La Bíblia explica que la diferència no rau en el tipus de producte ofert, sinó en la disposició del cor; Abel ofereix el millor de les seves primícies amb fe, mentre que Caín realitzava un ritus extern sense una veritable entrega interior. En sentir-se rebutjat, el rostre de Caín s'enfosqueix i l'odi comença a omplir la seva ànima. Déu, en la seva infinita paciència, s'apropa a Caín no per condemnar-lo d'antuvi, sinó per advertir-lo: "Si obres bé, seràs acceptat; però, si no obres bé, el pecat aguaita a la porta". És una crida a la responsabilitat i a la conversió que Caín decideix ignorar. L'enveja, que la teologia defineix com la tristesa davant el bé aliè, encega Caín fins al punt de portar el seu germà al camp per assassinar-lo. És el primer vessament de sang humana, un acte que clama al cel i que trenca definitivament la solidaritat de la fraternitat original.

Quan Déu intervé preguntant: "On és el teu germà?", Caín respon amb una frase que ressona al llarg dels segles: «Que potser soc jo el guardià del meu germà?». Aquesta cínica resposta mostra la total deshumanització que produeix el pecat. Caín és castigat a vagar per llocs desèrtics, perdent el vincle amb la terra on ha vessat la sang d'Abel. No obstant això, fins i tot en aquest judici, apareix la

misericòrdia divina: Déu posa una marca a Caín per protegir-lo, impedit que la violència es multipliqui infinitament.

Punts clau segons la Bíblia

- La primacia de la intenció: Déu no jutja el sacrifici pel seu valor material, sinó per la rectitud de qui fa l'ofrena.
  - La llibertat davant el mal: L'home manté la capacitat de resistir a la temptació malgrat la inclinació al pecat.
  - La responsabilitat social: Tot ésser humà és responsable del benestar i la vida del seu proïsme.
  - La gravetat de l'homicidi: La vida humana pertany només a Déu i qualsevol atemptat contra ella ofèn el Creador.
  - Misericòrdia en el càstig: Déu no desitja la mort del pecador, sinó el seu penediment.
-

Text bíblic

Consulta la font original aquí: **Gènesi 4 (BCI)**

Activitats de Reflexió

1. Comprensió del text: Quina és la raó per la qual Déu prefereix l'ofrena d'Abel i quina és l'advertència que va rebre Caín?
2. Contingut doctrinal: Com explica la teologia que el pecat de Caín produeix una "deshumanització"?
3. Antropologia cristiana: Per què la resposta de Caín «Soc jo el guardià del meu germà?» és considerada la base de la indiferència social?
4. Aplicació catequètica: Davant la pregunta de Déu "On és el teu germà?", a la nostra societat actual, de quina manera estem cridats a ser "guardians" dels més necessitats i vulnerables?
5. Compromís de fe: La "marca de Caín" és un signe que Déu vol protegir la vida fins i tot del pecador. Com ens ajuda aquesta veritat a confiar en la misericòrdia de Déu quan ens equivoquem?

[← Torna a l'Inici](#)